

LIBRIS

We know
books

Mari clasici ilustrați

Jules Verne

Ocolul
Pământului
în optzeci de zile

Traducere din engleză: Luana Schidu

Ilustrații: Leonid Gamart

SUPERCOLECȚIA TA



Editura ARC

Cuprins

Jules Gabriel Verne 5

.....

Faceți cunoștință cu personajele 8-9

.....

Capitolul 1

Phileas Fogg își angajează un servitor nou 11-18

.....

Capitolul 2

Discuțiile și începerea călătoriei 19-28

.....

Capitolul 3

Detectivul îl întâlnește pe domnul Fogg 29-35

.....

Capitolul 4

Drumul spre Bombay 36-41

.....

Capitolul 5

Plecarea de la Bombay și sosirea la Calcutta 42-49

.....

Capitolul 6

Călătorie cu o faptă bună 50-56

.....

Capitolul 7

Călătoria spre Hong Kong 57-63

.....

Capitolul 8

Aouda începe să se îndrăgostească
de domnul Fogg 64-73

Capitolul 9

Domnul Fogg față-n față cu domnul Fix 74-84

•••••

Capitolul 10

Traversarea Oceanului Pacific 85-90

•••••

Capitolul 11

Servitorul domnului Fogg rătăcește de colo, colo 91-96

•••••

Capitolul 12

Domnul Fogg își face datoria 97-102

•••••

Capitolul 13

Londra, destinația finală 103-106

•••••

Capitolul 14

Domnul Fogg câștigă pariul 107-112



Phileas Fogg își angajează un servitor nou

În 1872, domnul Phileas Fogg locuia pe Saville Row, la numărul 14, Burlington Gardens, casa în care a murit Sheridan¹ în 1816. Era unul dintre membrii cei mai marcanți ai faimosului Reform Club.

Întotdeauna evita parcă să atragă atenția. Oamenii spuneau chiar că semăna cu Byron, care ar putea să trăiască o sută de ani fără să îmbătrânească.

Modul în care a fost acceptat în acest club exclusivist a fost destul de simplu. A fost recomandat de Banca Barings, unde avea credit nelimitat.

Cecurile lui erau plătite regulat, direct din contul lui curent, care era întotdeauna doldora.

Phileas Fogg nu avea nici nevastă, nici copii. Locuia singur în casa de pe Saville Row cu un singur servitor, care îi era de ajuns. Lua micul dejun și cina la club, la ore absolut fixe, în aceeași încăpere, la aceeași masă, niciodată împreună cu alți membri ai clubului. Se ducea acasă exact la miezul nopții, direct la culcare. Pe trecea zece ore din douăzeci și patru în Saville Row, fie dormind, fie făcându-și toaleta.

¹ Richard Brinsley Sheridan (1751-1816), satiric, dramaturg și poet englez.



Deși nu era somptuoasă, casa de pe Saville Row era extrem de confortabilă. Obiceiurile ocupantului ei erau de așa natură, încât unicul servitor nu avea prea multă treabă, dar Phileas Fogg îi cerea acestuia să fie aproape supraomenește de prompt și de ordonat.

Pe 2 octombrie el l-a concediat pe James Forster, pentru că acesta îi adusese apa de bărbierit la douăzeci și opt de grade Celsius în loc de treizeci.

Phileas Fogg ședea țeapăn în fotoliu, cu picioarele apropiate ca ale unui grenadier la paradă, cu mâinile odihnindu-i-se pe genunchi, cu trupul drept și capul sus; privea fix un orologiu complicat care indica orele, minutele, secundele, zilele, lunile și anii.

La unsprezece și jumătate fix domnul Fogg, conform rutinei zilnice, părăsea Saville Row și se îndrepta spre Reform Club.

În acest moment s-a auzit o bătaie în ușa camerei confortabile în care ședea Phileas Fogg și a apărut James Forster, servitorul concediat.

– Noul servitor, a zis el.

Un tânăr de treizeci de ani a intrat în încăpere și s-a înclinat.

– Ești francez, parcă, și te numești John? a întrebat Phileas Fogg.

– Jean, dacă *monsieur* binevoiește, a răspuns noul-venit, Jean Passepartout, o poreclă cu care m-am pricopsit pentru că am darul de a trece de la o muncă la alta. Cred că sunt cinstit, *monsieur*, dar, ca să spun



adevărul, am avut mai multe meserii. Am fost cântăreț ambulant și am lucrat la circ, unde făceam salturi asemenea lui Leotard și dansam pe frânghie ca Blondin. Apoi, a continuat el în timp ce domnul Fogg îl privea, am ajuns profesor de gimnastică, pentru a-mi folosi mai bine talentele; iar mai târziu am fost sergent în Departamentul de Pompieri din Paris și am asistat la stingerea multor incendii. Dar am părăsit Franța acum cinci ani și, vrând să gust din deliciile vieții domestice, mi-am luat o slujbă ca valet aici, în Anglia. Găsindu-mă fără serviciu și aflând că *monsieur* Phileas Fogg este cel mai exact și mai rutinat domn din Marea Britanie, am venit aici în speranța că voi duce o viață liniștită alături de Domnia Sa și voi uita până și numele de Passepartout.

– Passepartout îmi convine, a răspuns domnul Fogg.

– Am înțeles, *monsieur*.

– Ai recomandări remarcabile; am auzit lucruri bune despre dumneata. Îmi cunoști condițiile?

– Da, *monsieur*.

– Bine. Cât e ceasul?

– Unsprezece și douăzeci și două de minute, a răspuns Passepartout, scoțând un imens ceas de argint din adâncurile buzunarului.

Phileas Fogg s-a ridicat, și-a luat pălăria cu mâna stângă, și-a pus-o pe cap cu o mișcare automată și a ieșit fără o vorbă.

Passepartout a auzit ușa dinspre stradă închizându-se o dată; stăpânul lui ieșise. A auzit-o închizându-se încă o dată: James Forster, predecesorul său, pleca, la rândul lui. Passepartout a rămas singur în Saville Row.

– Doamne, a murmurat el. Am văzut la muzeul Madame Tussaud oameni la fel de vii ca stăpânul meu!

„Oamenii” de la Madame Tussaud, trebuie spus, sunt din ceară și sunt foarte vizitați în Londra; nu lipsește decât să vorbească ca să pară vii.

În timpul scurtului său interviu cu domnul Fogg, Passepartout îl observase cu atenție. Părea să fie un bărbat în vârstă de vreo patruzeci de ani. Avea trăsături frumoase și o siluetă înaltă, bine făcută. Calm și flegmatic, cu un ochi limpede, domnul Fogg părea prototipul perfect al englezului imperturbabil și controlat pe care Angelica Kauffmann² l-a înfățișat cu atâta măiestrie pe pânză.

Phileas Fogg era atât de exact, încât nu se grăbea niciodată și era gata întotdeauna. Niciodată nu făcea un pas în plus și mereu ajungea la destinație pe drumul cel mai scurt. Era omul cel mai cumpănit din lume, și totuși ajungea mereu unde trebuia exact la timp.

Cât despre Passepartout, era un adevărat parizian. De când își părăsise țara pentru Anglia, luându-și slujbe de valet, căutase în van un stăpân pe placul inimii lui.

² Pictoriță neoclasică elvețiană (1741-1807), talentată portretistă, cu o carieră de succes în Londra și Roma.

Avea ochii albaștri, fața rotundă, silueta aproape masivă, bine făcută, trup musculos și forța fizică dezvoltată la capacitate maximă prin exercițiile din tinerețe.

Părul lui șaten era oarecum încâlcit; căci, spre deosebire de sculptorii antici, care se spune că stăpâneau optsprezece metode de a aranja șuvițele Minervei, Passepartout cunoștea una singură de a le împlânzi pe ale lui: un pieptăn cu dinții rari trecut de trei ori prin păr îi completa toaleta.

Auzind că domnul Phileas Fogg era în căutarea unui servitor, fusese sigur că acesta era postul pe care-l râvnea. Se prezentase și fusese acceptat, după cum s-a văzut.

Așadar, la ora unsprezece și jumătate, Passepartout s-a trezit singur în casa de pe Saville Row. Și-a început fără întârziere inspecția, cercetând-o din beci și până-n pod.

O casă atât de curată, de bine aranjată și de solemnă îl mulțumea.

Când a ajuns la etajul al doilea, a recunoscut imediat camera în care avea să locuiască el și a fost foarte satisfăcut.

Niște sonerii electrice și tuburi permiteau comunicarea cu etajele inferioare, bătând aceeași secundă în același moment.

– E bine, o să mă descurc, și-a zis Passepartout.

Deodată, a observat un cartonaș pus pe orologiu. Pe el era scris programul rutinei zilnice a casei. Cuprindea

toate atribuțiile servitorului, de la opt dimineața, exact ora la care Phileas Fogg se trezea, până la unsprezece și jumătate, când pleca la Reform Club.

Toate detaliile serviciului, ceaiul și pâinea prăjită la opt și douăzeci și trei de minute, apa de bărbierit la nouă și treizeci și șapte și toaleta la zece fără douăzeci, toate erau menționate aici.

Era reglementat și prevăzut, de asemenea, tot ce trebuia să fie făcut de la unsprezece și jumătate până la miezul nopții, ora la care se retrăgea metodicul domn.

Garderoba domnului Fogg era vastă și de foarte bun-gust. Pe scurt, casa din Saville Row era metodic organizată pentru intimitate și confort.

În dormitor se afla un seif de mărime medie, construit parcă pentru a sfida atât focul, cât și hoții. Pas-separtout nu a găsit niciun fel de arme, nici măcar de vânătoare, în toată casa.

După ce a studiat casa de sus până jos, și-a frecat mâinile, cu un zâmbet larg așternut pe chip.

Apoi și-a spus vesel: „Este exact ce-mi doream! Ah, o să ne înțelegem bine domnul Fogg și cu mine! Ce om domestic și ordonat! O adevărată mașinărie; ei bine, nu mă deranjează să lucrez pentru o mașinărie”.



Discuțiile și începerea călătoriei

După ce a închis ușa casei sale la unsprezece și jumătate și a pus piciorul drept în fața piciorului stâng de cinci sute șaptezeci și cinci de ori și piciorul stâng în fața piciorului drept de cinci sute șaptezeci și șase de ori, a ajuns la Reform Club, o clădire impozantă din Pall Mall, care nu putea să fi costat mai puțin de trei milioane de lire.

S-a dus direct în sala de mese, ale cărei nouă ferestre se deschideau asupra unei grădini pline de gust, unde copacii erau deja poleiți de culorile toamnei.

Apoi s-a așezat la locul său obișnuit, unde fața de masă deja fusese așternută pentru el.

A mâncat și s-a ridicat la unu fără treisprezece minute, îndreptându-și pașii spre sala mare, un salon somptuos, decorat cu tablouri cu rame luxoase.

Domnul Fogg a reapărut în sala de lectură din Pall Mall și s-a așezat la ora șase fără douăzeci de minute. Jumătate de oră mai târziu, au intrat câțiva membri ai clubului și s-au adunat aproape de șemineu, în care ardea liniștit un foc de cărbuni.

Erau partenerii de vist obișnuiți ai domnului Fogg: Andrew Stuart, inginer; John Sullivan și Samuel